

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15Cb/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213203593
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2213203593.10

Rozhodnutie

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: H. O.G., D.. XX.XX.XXXX, N. D. S. XXXX/XX, W. Z., zastúpenému spln. zástupcom: Ing. Mgr. František Oravec, PhD., Kovorobotnícka 8, Bratislava, o zaplatenie 2.446,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.446,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 2.446,89 eur od 27.03.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (Credium Slovakia, a.s.) sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 2.446,89 eur spolu s denným úrokom z omeškania vo výške 0,10 % z dlžnej sumy od 27.03.2012 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalobca ako lízingový prenajímateľ uzatvoril so žalovaným ako lízingovým nájomcom dňa 06.09.2007 kúpnu a lízingovú zmluvu č. U.. Predmetom lízingovej zmluvy bol finančný prenájom motorového vozidla Š. T., rok výroby XXXX, ktoré žalovaný prevzal na základe preberacieho protokolu dňa 06.09.2007. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal po dobu 72 mesiacov predmet lízingu užívať a platiť lízingové splátky (plus poistenie) vo výške 233,16 eur, pričom po uplynutí doby lízingu a splnení podmienok uvedených v lízingovej zmluve a obchodných podmienkach pre finančný lízing motorových vozidiel, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou mal právo odkúpiť predmet lízingu za dohodnutú cenu 33,19 eur + DPH. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením lízingových splátok a predmet lízingu neodovzdal. Na základe tejto skutočnosti žalobca odstúpil listom zo dňa 17.10.2011 od lízingovej zmluvy v zmysle článku 13 bod 1 písmeno b) Obchodných podmienok. Vzhľadom na to, že žalovaný predmet lízingu neodovzdal žalobca splnomocnil inkasnú spoločnosť na odobratie predmetu lízingu. Žalobca uskutočnil tzv. finančné vysporiadanie lízingovej zmluvy pri jej predčasným ukončením v ktorom zúčtoval svoje finančné nároky a pohľadávky, ktoré mu z lízingovej zmluvy voči žalovanému vznikli oproti úhradám žalovaného z lízingovej zmluvy. Na základe tohto finančného vysporiadania si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok vo výške 2.446,89 eur (z toho splatné dlžné splátky 618,92 eur, škoda z predaja ako rozdiel medzi nesplatenou časťou istiny a predajom PF vo výške 693,43 eur, ďalšie nároky vzniknuté v súvislosti s PUK - zmluvná pokuta za nedodržanie doby nájmu, poplatok za predčasné ukončenie, odúročený ušlý zisk, úroky z omeškania, odhlásenie OEV, odobratie PF, znalecký posudok, všetko spolu vo výške 1.134,54 eur). Žalobca argumentoval, že z predmetného záväzkového vzťahu vznikla povinnosť žalobcovi odovzdať vozidlo čo aj urobil a žalovanému plniť ustanovenia lízingovej zmluvy pozostávajúce jednak z povinnosti

hradiť dohodnutý nájom a zároveň plnenia ďalších podmienok dohodnutých v zmluve. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania splatením pohľadávky vyplývajúcej z finančného vysporiadania, žalobca si v zmysle článku 11 bod 4 Obchodných podmienok uplatňuje úrok z omeškania vo výške 0,10 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Finančné vysporiadanie bolo žalovanému zaslané dňa 17.02.2012. Lehota na plnenie bola určená vo finančnom vysporiadaní v časovom horizonte do 14 dní. Vzhľadom na vyššie uvedené si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od 27.03.2012. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2015 bola žalovaná pohľadávka voči žalovanému postúpená z pôvodného veriteľa na žalobcu.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 05.10.2016. Žalovaný sa však k žalobe s prílohami písomne nevyjadril a uplatnený nárok žalobcu nijako nesporeval.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, na ktorom súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba a prílohy č.l. 1-32 vrátane žiadosti o financovanie formou finančného lízingu, obchodných podmienok finančný prenájom kúpnej a lízingovej zmluvy, preberacieho protokolu, potvrdenia o zaplatení zvýšenej splátky, faktúry č. XXXXX, výpisu zo ZR, výpisu platieb a pohľadávok, výzvy na úhradu dlžných splátok, finančného vysporiadania zmluvy, faktúr č.l. 19-23, 25, protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu lízingu, znaleckého posudku č.l. 26-28, faktúry č. XX/XXXXX č.l. 29, komunikácia medzi stranami sporu ohľadom možného uzavretia mimosúdnej dohody č.l. 210-211), ako aj prednesom zástupcov strán sporu, pričom súd zistil skutkový stav tak ako ho žalobca opísal v žalobe a je obsiahnutý v odseku 1 odôvodnenia tohto rozsudku. Žalobca na pojednávaniach opätovne poukázal na to, že jeho právny predchodca uskutočnil finančné vyporiadanie lízingovej zmluvy pri jej predčasnom ukončení, v ktorom zúčtoval svoje finančné pohľadávky, ktoré mu z lízingovej zmluvy voči žalovanému vznikli a to spolu vo výške 2.446,89 eur tak ako to vyplýva zo žaloby. Žalobca mal za to, že v predmetnom spore sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, keďže žalovaný je v predmetnej zmluve označený ako podnikateľ s IČO, pričom v rozhodnom období mal aktívnu živnosť, ktorá nebola ukončená ani pozastavená. V rozhodnom období mal žalovaný ohlásené živnosti na činnosti, ktoré vyplývajú z výpisu zo živnostenského registra, pričom nie je rozhodujúce, na ktorú z nich dané motorové vozidlo využíval a uvedené nie je ani predmetom konania. Žalovaný ako sám uznal, dostal sa do omeškania s platením splátok lízingu, čím porušil lízingovú zmluvu a následne si lízingová spoločnosť uplatnila voči nemu nárok vyplývajúci z finančného vysporiadania. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy uviedol svoje IČO ako rozhodujúci faktor a zároveň pri uzatváraní zmluvy predložil daňové doklady preukazujúce, že daný predmet lízingu si berie ako fyzická osoba - podnikateľ. Žalobca tiež poukázal na Obchodné podmienky pre finančný prenájom (lízing mot. vozidiel) čl. 14 bod 5 a 8, na základe ktorých bodov sa žalovaný zaviazal zaplatiť všetky dohodnuté platby alebo náhrady spojené s lízingom, pričom predmetné obchodné podmienky sú žalovaným aj podpísané. Listom zo dňa 17.10.2011 odstúpil pôvodný veriteľ od lízingovej zmluvy. Motorové vozidlo malo len cenu 440.000,- SK, čo v prepočte vychádza na 14.605,- Eur, pričom žalovaný sa zaviazal, v prípade ak by dodržal všetky zmluvy podmienky, veriteľovi vrátiť 72 splátok vo výške 225,- Eur, čo vychádza na 16.100,- Eur. V danom prípade nemuselo ísť o vrak, tento pojem vo finančnom vysporiadaní treba považovať za všeobecný pojem. Čo sa týka kúpnej ceny auta, auto sa predalo za cenu, ktorú si žalobca dohodol so záujemcom o kúpu. Žalobca poukázal na to, že žalovaný počas priebehu konania nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorým by aspoň čiastočne spochybnil žalobcov nárok. Na základe uvedeného považoval žalobca tvrdenia žalovaného v celom rozsahu za účelové.

4. Obrana žalovaného v konaní spočívala v tom, že on uzatváral túto zmluvu ako fyzická osoba a nie ako podnikateľ a preto žalovaný tvrdil, že sa tu jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Z prednesu žalovaného resp. jeho spln. zástupcu vyplýva, že v rozhodnom čase bol žalovaný síce podnikateľom, mal butik s detským ošatením v Šamoríne na Kláštornej ulici, avšak vozidlo nepotreboval na podnikanie a využíval ho iba na súkromné účely. V roku 2011 bol s vozidlom v Nemecku, kde došlo nie jeho zavinením k nehode. Túto nehodu likvidovala poisťovňa v Nemecku, pričom po vyčíslení škody, ktorú uhradila poisťovňa priamo servisu v Nemecku, žiadala lízingová spoločnosť od žalovaného zaplatenie zmluvných pokút v plnej výške. Žalovaný meškal maximálne s jednou splátkou, avšak podľa jeho tvrdenia tu boli určité nezrovnalosti ohľadne auta, keď lízingová spoločnosť mu vytkla, že auto bolo opravované v Nemecku za vyššiu cenu a nie na Slovensku. Žalovaný mal zaplatených 39 splátok po 225,- eur zo 72 splátok, pričom ak sa k tomu pripočíta akontácia 2.190,- eur a suma 3.800,- eur, za ktorú bolo auto predané,

tak vyjde suma takmer rovnajúca sa hodnoty motorového vozidla podľa lízingovej zmluvy (440.000,- SK). Žalovaný mal za to, že vzhľadom na uvedené skutočnosti mu bolo auto neoprávnené odobraté a lízingová hodnota auta bola preplatená. Žalovaný tiež namietal, že v spise založený znalecký posudok stanovil cenu auta na 4.700,- eur a auto bolo napokon predané za 3.800,- eur, pričom v žiadnom prípade nemohlo ísť o vrak ako sa to píše vo finančnom vypořádání. Žalovaný ďalej nesúhlasil s obsahom výzvy na úhradu dlžných splátok - podmienené odstúpenie zo dňa 17.11.2011, keď žalobca dal túto výzvu po uvedených nezrovnalostiach pri dopravnej nehode žalovaného. Žalovaný uviedol, že nevie preukázať zaplatenie splátok za obdobie august až október 2011, čo sú tri nezaplatené splátky podľa uvedenej výzvy, avšak má za to, že nezaplatená bola iba posledná splátka z novembra 2011. Žalovaný tiež uviedol, že aj keď mal v živnostenskom liste zapísaných viacero činností, tieto činnosti neprevádzkoval, pričom vozidlo nemohol používať ani za účelom nákladnej dopravy, na ktorú mal živnosť, keďže ide o osobné vozidlo. Zástupca žalovaného v termíne pojednávania 28.09.2018 uviedol, že žalovaný trvá na tom, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, pričom na preukázanie daných okolností navrhol vypočítať účtovníčku žalovaného, ktorá by vedela súdu ozrejmiť, či predmetné auto bolo využívané na podnikateľské účely a či bolo toto zaradené do hmotného majetku podnikateľa. Zástupca žalovaného poukázal na to, že všetky uvedené doklady má žalovaný u seba, pričom aj meno a priezvisko uvedenej účtovníčky by vedel uviesť iba osobne žalovaný, a preto zástupca žalovaného navrhol súdu, aby pojednávanie odročil za účelom poskytnutia dodatočnej lehoty žalovanému na predloženie predmetných dôkazov.

5. Tunajší súd právoplatným uznesením č.k. 15Cb/101/2016-108 zo dňa 07.12.2016 na návrh žalobcu pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu Credium Slovakia, a.s. vstúpil do konania nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., na ktorého bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2015 postúpená pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní voči žalovanému, a tým aj osvedčená jeho aktívna vecná legitímácia v tomto spore.

Podľa § 261 ods 1 Obchodného zákonníka (ďalej aj ako „ObZ“), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 262 ods 1 ObZ strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20070301.html>>, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa § 269 ods 2 ObZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané a ani to nebolo medzi stranami sporné, že strany sporu dňa 06.09.2007 uzavreli podľa § 269 ods. 2 ObZ inominátnu - nepomenovanú zmluvu, ktorá výslovne ako zmluvný typ nie je upravená ustanoveniami Obchodného zákonníka (ani Občianskeho zákonníka). Nakoľko sa takto uzavretá kúpna a leasingová zmluva svojim obsahom neprieči účelu zákona, súd ju posúdil ako platnú, z ktorej vyplývajú vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán. Súčasťou tejto zmluvy (viď jej záverečné ustanovenia) boli aj Obchodné podmienky pre finančný prenájom (leasing) motorových vozidiel pôvodného veriteľa /verzia - 1.7 - 100505 - hromadné/ (ďalej len „OP“), podpísané žalovaným, v zmysle ktorých žalobca postupoval pri uplatňovaní svojich nárokov voči žalovanému. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by strany sporu predmetnú kúpnu a leasingovú zmluvu uzavreli ako zmluvu spotrebiteľskú, keď pôvodný veriteľ (OTP Leasing, a.s.) mal v predmete podnikania o.i. leasing dopravných prostriedkov, prenájom motorových vozidiel, nákup a predaj ojazdených motorových vozidiel, poskytovanie úverov nebankovým spôsobom a iné a na druhej strane žalovaný ako živnostník (nájomca) mal v predmete podnikania zapísané činnosti vyplývajúce z výpisu zo živnostenského registra tohto podnikateľa (založeného na čl. 38) vrátane maloobchodnej a veľkoobchodnej činnosti, pričom podľa výsledkov vykonaného dokazovania je potrebné skonštatovať, že obidve zmluvné strany konali pri uzatváraní predmetnej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti. Obidve strany boli totiž v zmluve jednoznačne identifikované identifikačnými znakmi podnikateľa (obchodné meno a IČO), žalovaný vedel, že túto zmluvu uzaviera ako podnikateľ, keď aj samotnú žiadosť o financovanie formou finančného leasingu podal žalovaný ako podnikateľ s označením svojho obchodného mena s IČO a zároveň pri uzavieraní zmluvy predkladal veriteľovi svoje daňové doklady

podnikateľa (nepopretá skutočnosť), pričom v čase uzavretia zmluvy mal žalovaný aktívne (teda nie ukončené ani pozastavené) živnostenské oprávnenie. Žalovaný pritom na súdnom pojednávaní sám potvrdil, že v rozhodnom období aj reálne vykonával podnikateľskú činnosť (prevádzkoval butik s detským ošatením v Šamoríne na Kláštornej ulici). Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak súd považoval za zámerné tvrdenie žalovaného, že motorové vozidlo nepotreboval na podnikanie a využíval ho iba na súkromné účely, keď z charakteru ohlásených a reálne vykonávaných živností (min. maloobchod - predaj ošatenia) vyplýva dôvodný predpoklad nutnosti a účelnosti využívania predmetného motorového vozidla (aj) v uvedenom predmete podnikania. Súd v danej súvislosti zamietol návrh splnomocneného zástupcu žalobcu na doplnenie dokazovania odročením pojednávania dňa 28.09.2018 a poskytnutím ďalšej lehoty kvázi na spresnenie dôkazu, ktorý by mal potom súd vykonať v tomto konaní, keďže vypočutie bližšie neidentifikovanej účtovníčky žalovaného, ktorá by podľa tvrdenia zástupcu žalovaného vedela ozrejniť, či predmetné auto bolo využívané na podnikateľské účely a či bolo toto zaradené do hmotného majetku podnikateľa, nepovažoval súd za taký dôkaz, ktorý by bol spôsobilý relevantne ovplyvniť doterajšie skutkové zistenia a ich právne posúdenie súdom. Ani záporná odpoveď na uvedené otázky by totiž sama osebe nespôsobila zmenu v zmluve jednoznačne zachyteného postavenia žalovaného pri uzavretí zmluvy a získaní predmetu leasingu ako podnikateľa (živnostníka), ktorého si bol žalovaný podľa okolností prípadu vedomý, a ktoré v spojení s ostatnými vyššie uvedenými skutočnosťami spôsobili vznik nepochybne obchodnoprávneho vzťahu medzi zmluvnými stranami, a to bez ohľadu na neskoršie správanie žalovaného či už z hľadiska účtovného, resp. faktického konania (napr. používanie auta (aj) na podnikateľské účely bez jeho zachytenia v účtovníctve žalovaného) /z rovnakých dôvodov boli zamietnuté aj prípadné iné návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania, ktoré jednak neboli riadne špecifikované a ani by nemohli ovplyvniť uvedené skutkové závery/. Nespotrebiteľský charakter zmluvy ďalej potvrdzuje aj skutočnosť, že v zmluve absentuje výpočet RPMN, ktorý mal právny predchodca žalobcu vyhotoviť podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v rámci zmluvy len vtedy, keď má leasingový nájomca postavenie spotrebiteľa (čl. 14 bod 3 OP), pričom v predmetnej zmluve zostala kolónka RPMN prázdna. Zároveň súd považoval za nehospodárne a neúčelné opakovane odročovať pojednávanie v termíne 28.09.2018 za účelom označenia a navrhnutia ďalších skutočností a dôkazov, ktorými chcú strany sporu doplniť dokazovanie, keď v konaní nevyšli najavo nové okolnosti prípadu a žalovaný si túto svoju úlohu nesplnil počas celej doby konania (neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu prípadného iného charakteru zmluvy, než aký z nej priamo vyplýva), resp. ani od pojednávania 13.12.2017, ktoré bolo odročené práve za týmto účelom (primerane podľa § 153 C.s.p.). Žalovaný pritom ani na pojednávaní dňa 28.09.2018 nebol schopný jednoznačne vymedziť a sformulovať svoj návrh na vykonanie ďalšieho dôkazu (neidentifikovaná osoba účtovníka ako prípadného svedka).

7. Žalovaný ako sám uznal, dostal sa do omeškania s platením splátok leasingu, čím porušil leasingovú zmluvu a následne si leasingová spoločnosť uplatnila voči nemu nárok vyplývajúci z finančného vysporiadania. Žalovaný si ani tu nesplnil svoju dôkaznú povinnosť a nezdokladoval ním tvrdené zaplatenie splátok za obdobie august až október 2011, čím počas konania odôvodňoval neoprávnené zosplatenie pohľadávky veriteľa a na to nadväzujúce odobratie vozidla. K uvedenému súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu odobral predmet leasingu žalovanému na základe finančného vyúčtovania, ktoré vykonal v súlade s čl. 11 a 13 OP po platnom odstúpení od zmluvy listom z 17.10.2011 z dôvodu omeškania žalovaného s platením až troch dlžných splátok za august až október 2011 a iných platieb podľa tohto listu, ktorý bol zároveň výzvou na úhradu týchto dlžných záväzkov. Prípadnú neoprávnenosť tejto výzvy a neexistenciu uvedených záväzkov pritom žalovaný počas celého konania ničím nepreukazoval, a preto tieto námietky žalovaného zostali v rovine nepodložených tvrdení. Z dôvodu neodovzdania vozidla dobrovoľne dlžníkom bol právny predchodca žalobcu oprávnený toto vozidlo odobrať v zmysle čl. 11 a 13 OP, čo sa aj stalo. Vzhľadom na uvedené tu súd nezistil žiadne pochybenia zo strany dodávateľa predmetu lízingu, práve naopak žalobcom predložené listinné dôkazy jednoznačne preukazujú oprávnenosť postupu jeho právneho predchodcu v uvedenom smere. K námietke žalovaného, že právny predchodca žalobcu mal vystaviť uvedenú výzvu z 17.11.2011 na úhradu dlžných splátok po akýchsi nezrovnalostiach pri dopravnej nehode žalovaného v Nemecku, súd uvádza, že táto námietka zostala neurčitá, a tým aj irelevantná, nakoľko žalovaný si uvedené nezrovnalosti nijakým spôsobom nevyjasnil a neuviedol žiadne také konkrétne súvislosti, ktoré by spochybňovali postup právneho predchodcu žalobcu na základe uvedených ustanovení zmluvy a OP.

8. Na základe uvedeného žalobca oprávnené vykonal tzv. finančné vysporiadanie lízinguvej zmluvy (viď čl. 17) pri jej predčasnom ukončení, v ktorom zúčtoval svoje finančné nároky a pohľadávky, ktoré mu z lízinguvej zmluvy voči žalovanému vznikli najmä podľa čl. 7, 11 a 13, 14 OP oproti úhradám žalovaného

z lízingovej zmluvy. Na základe tohto finančného vysporiadania si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok vo výške 2.446,89 eur, ktorú sumu súd priznal v celom rozsahu, pretože námietka žalovaného o preplatení lízingovej hodnoty auta (obstarávacia cena vozidla 14.605,32 eur) bola jednak príliš neurčitá a vychádzala predovšetkým z toho, že k takému preplateniu nemohlo dôjsť vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, čo však v konaní nebolo preukázané, a preto akékoľvek skúmanie neprijateľných podmienok z úradnej povinnosti tu neprichádzalo do úvahy. Súd tu pritom poukazuje na čl. 8 OP, kde sa žalovaný zaviazal po dobu trvania finančného prenájmu hradiť dohodnuté leasingové splátky v rozsahu 72 x 223,16 eur, t.j. spolu vo výške 16.067,52 eur, čo predstavuje viac ako bola obstarávacia cena vozidla 14.605,32 eur. Na druhej strane uplatnená námietka preplatenia lízingovej hodnoty auta bola žalovaným špecifikovaná len v časti sumy, za ktorú bolo auto predané po jeho odobratí tretej osobe, kde žalovaný namietal, že na predmetné auto vyhotovený znalecký posudok stanovil cenu auta na 4.700,- eur a auto bolo napokon predané za 3.800,- eur. Súd tu poukazuje na to, že podľa predmetného znaleckého posudku z 21.11.2011 č. 191/2011, vyhotoveného znalcom SLOVDEKRA s.r.o. bola všeobecná hodnota vozidla stanovená nie na cenu 4.700,- eur ako to uvádza žalovaný, ale na 4.344,- eur vrátane DPH, resp. na 3.620,- eur bez DPH, pričom auto bolo predané tretej osobe za cenu 3.910,- eur s DPH. Z evidenčnej karty k odobratému vozidlu na čl. 27 spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa snažil predáť predmetné vozidlo za čo najväčšiu cenu, aby sa z tohto predaja čo najviac uspokojil. Predmetné auto bolo ponúkané v období od 22.11.2011 do 21.12.2012 za 4.780,- eur, t.j. cenu vyššiu, než bola určená znaleckým posudkom, následne bola cena postupne znižovaná, a tak auto bolo ponúkané v období od 22.12.2011 do 01.02.2012 za znaleckým posudkom určenú cenu 4.344,- eur a až od 02.02.2012 za cenu primerane zníženú o 10 % na 3.910,- eur, za ktorú cenu bolo napokon dňa 08.02.2012 predané tretej osobe. Súd považoval za nedôvodnú námietku žalovaného ohľadom ceny, za ktorú bolo vozidlo takto predané, keďže žalovaný v konaní ničím nepreukázal, že vzhľadom na technický stav vozidla, uplynulý čas medzi stanovením všeobecnej hodnoty vozidla (11.11.2011) a jeho predajom (08.02.2012) a aktuálnu situáciu na trhu s motorovými vozidlami by bola predajná cena vozidla v čase jeho predaja podhodnotená, a to v takej miere, ktorú by nebolo možné odôvodniť ani požiadavkou vyplývajúcou z čl. 7 posledný odsek OP, t.j. tým, že v tomto prípade lízingový prenajímateľ musel vozidlo sám predáť a speňažiť spôsobom umožňujúcim takéto speňaženie v lehote čo najkratšej. Taký postup si pritom nepochybne v danom prípade vyžadoval postupné a primerané znižovanie predajnej ceny vozidla v prípade jeho nepredajnosti za pôvodne určenú cenu. Rozsah zníženia predajnej ceny po viac ako dvoch mesiacoch neúspešného ponúkania vozidla na predaj (len) o 10 % preto súd v daných súvislostiach vyhodnotil ako primerané riziko poklesu návratnosti z predaja ojazdeného auta, ktoré zmluvné strany vedeli predvídať s poukazom na uvedené ustanovenie OP v prípade predčasného ukončenia leasingu z dôvodu podstatného porušenia zmluvy žalovaným podľa čl. 11 OP. Súd sa pritom stotožnil s vyjadrením žalobcu, že tu objektívne nemuselo ísť (a ani nešlo) o vrak, čo je vo finančnom vysporiadaní uvedené pri položke predajná cena PF, keď tento pojem vo finančnom vysporiadaní treba považovať za všeobecný pojem v spojení s predajom PF.

9. Na základe uvedeného, ako aj z dôvodu, že žalobca predložil tzv. finančné vysporiadanie lízingovej zmluvy (viď čl. 17) pri jej predčasnom ukončení, v ktorom zúčtoval svoje finančné nároky a pohľadávky, ktoré mu z lízingovej zmluvy voči žalovanému vznikli najmä podľa čl. 7, 11 a 13, 14 OP oproti úhradám žalovaného z lízingovej zmluvy, pričom tieto nároky bližšie popísané a vyčíslené v odseku 1 odôvodnenia rozsudku žalovaný nijako konkrétne nespochybňoval a skutkové tvrdenia žalobcu o vzniku a opodstatnenosti týchto nárokov nepopieral (odhliadnuc od v tomto odseku uvedených nedôvodných námietok žalovaného, ktoré súd preskúmal), súd tieto skutkové tvrdenia podľa § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné a osvojil si ich ako zistený skutkový stav, ktorý zároveň vyplýva aj zo žalobcom predložených dôkazov (viď ich vymenovanie v odseku 3 odôvodnenia), pričom súd vychádzajúc z týchto nesporných skutkových tvrdení a predložených dôkazov (s osobitným dôrazom na OP) ustálil opodstatnenosť uplatnených nárokov žalobcu z ukončenia predmetnej leasingovej zmluvy v rozsahu žalovanej sumy 2.446,89 eur. Súd predmetné nároky právne posudzoval podľa § 324 ods. 1, § 373, § 379 veta prvá Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>, § 544 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>. Súd poznamenáva, že žalobca preukázal aj všetky predpoklady pre priznanie škody z predaja predmetu leasingu a škody vo forme ušlého zisku z nezaplatených leasingových splátok, keď bolo jednoznačne preukázané porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným (nezaplatenie predmetných splátok), jednoznačne bola preukázaná aj škoda vo forme nezaplatenej istiny pri započítaní výťažku z predaja predmetu leasingu, ako aj vo forme ušlého zisku (žalobcov majetok by sa v prípade riadneho platenia splátok aj rozmnožil) a napokon bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi

porušením zmluvnej povinnosti a škodou žalobcu (škoda vznikla pre nezaplatenie predmetných splátok, v dôsledku čoho následne došlo k ukončeniu leasingu) /porovnaj rozsudok KS BA sp. zn. 3Co/57/2016 z 29.06.2017/.

Podľa ust. § 369 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

10. V danom prípade sa zmluvné strany dohodli na úrokoch z omeškania, a to v OP, v bode 11 bod 4 vo výške 0,1 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania. V zmysle tejto dohodnutej podmienky, ktorá bola obsiahnutá v žalovaným podpísaných OP, a ktorá nebola počas konania žalovaným nijakým spôsobom rozporovaná, súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,1 % denne z dlžnej istiny od 27.03.2012 (v zmysle listu z 15.02.2012 - finančné vysporiadanie) až do zaplatenia, nakoľko sa žalovaný nepochybne dostal s plnením svojich záväzkov do omeškania.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).